

[Økonomiministeren.]

ligvis ikke noget imod, at også dette forhold sammen med alle øvrige sider af problemet om de eventuelle særlige danske prisstigningsårsager indgår i en saglig og sagkyndig udredning af hele spørgsmålet. Afgørende er blot, at alle relevante forhold kommer med i denne undersøgelse.

Ordføreren for forslagsstillerne (Henry Christensen): Næst efter de islandske håndskrifter og ølstrejken er inflationsproblemet vel nok et af de mest diskuterede spørgsmål her i landet; men det er nok med inflationsproblemet i høj grad sådan, at det er noget, vi stærkt taler om, men at vi i adskillige år ikke for alvor har gjort noget effektivt ved det. Det er, som om man har manglet det fornødne mod og den fornødne vilje til at sætte ind over for den farlige udvikling, som ligger i den fortsatte pengeforringelse.

Da vi i vinter i det høje ting stod over for en drøftelse af landets økonomiske problemer og jo tydeligt kunne se den fortsatte stærke inflatoriske udvikling, henstillede vi fra mit partis side, at der til rådighed for folketingets overvejelser blev tilvejebragt en saglig og sagkyndig udredning af netop inflationsproblemet, af de inflationskilder, der måtte være til stede her i landet, og som vi havde mulighed for at sætte ind over for, og som i givet fald havde betydning for den særlige inflatoriske udvikling, der fandt sted her. Da vi fremsatte denne tanke og senere under videre drøftelser førte den frem, mødte den en vis formel tilslutning fra regeringens side. Vi har jo også forhandlet om denne tanke, og jeg havde egentlig troet, at det ikke skulle volde vanskeligheder at få almindelig tilslutning til den. Jeg måtte anse det for rimeligt, at folketinget var parat til at tage etsådant middel i anvendelse: at give besked om en saglig og sagkyndig undersøgelse eller udredning, hvad man vil. Jeg fandt egentlig, at et forslag og et ønske herom fra store oppositionspartiets side måtte være i overensstemmelse med de ønsker, som alle i det høje ting måtte have om på vigtige områder at stille bedre arbejdsredskab og arbejdsgrundlag til rådighed for folketinget.

Men vi har mødt lidt for store vanskeligheder. Det blev ikke til noget med et

økonomisk forlig, for regeringen holdt op med at forhandle på et vist tidspunkt, og derefter drog vi på ny sagen frem. Jeg vil her gerne til det høje ting sige, at i udvalget, hvor vi drøftede de økonomiske problemer, bad jeg udtrykkelig om fornyet samråd med den højtærede finansminister, med hvem vi havde drøftet disse ting så mange gange, for at nå et resultat. Den højtærede finansminister kom også til samrådet, men erklærede, at det vist ikke mere var hans sag. Udvalgets formand erklærede, at det var vist ikke noget at drøfte videre i dette udvalg, det kunne man f. eks. drøfte i det udvalg, der skulle behandle investeringsproblemerne, og den socialdemokratiske ordførers synspunkt var det, at det var vist slet ikke noget, der havde med de afgiftsproblemer at gøre, som vi behandlede. Jeg kunne kun anse disse socialdemokratiske indvendinger som udtryk for manglende vilje til at imødekomme vort forslag. Det havde været praktisk, om vi var nået til enighed med regeringen. Jeg måtte da konkludere, at med den tværhed og surhed, der prægede regeringen og ministrene ved den lejlighed, var der ingen anden vej end at gå til folketinget og fremsætte forslag. Det er det, vi har gjort, og jeg glæder mig over, at dette øjensynlig har haft en vis virkning på den høje regering, der gennem den højtærede økonomiminister nu i princippet gav tilslutning. Det kunne man lige så godt have gjort tidligere; så var vi nået længere frem, men man skal jo glæde sig over de syndere, der omvender sig.

Hvorfor er det inflatoriske problem et alvorligt problem for os? Den højtærede økonomiminister erkendte — omend med et lille forbehold — at det var måske nok rigtigt, at prisudviklingen i Danmark er stærkere end i andre europæiske lande. Jeg indrømmer, at der er et land, som overgår os; det er et land, vi drøftede meget i går, nemlig Island; det ligger ganske klart i spidsen, hvad den inflatoriske udvikling angår. Her kan vi hente nogen trøst. Vi kan også nok finde andre vesteuropæiske lande med en inflatorisk udvikling omtrent så stor som den danske, men det, der for os er afgørende, er, at vor inflation især er stærkere og betydelig stærkere end i de lande, med hvilke vi i særlig grad samhandler, og som vi har vor største udenrigsomsætning med: Vesttysk-